

РЕШЕНИЕ

№ 1454

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АЛЕКСАНДРИНА ПЛ.
ДОНЧЕВА

при участието на секретаря ДОРА В. НЕНКОВА
като разглежда докладваното от АЛЕКСАНДРИНА ПЛ. ДОНЧЕВА
Административно наказателно дело № 20231110216507 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на **И. П. Г.**, ЕГН: *********, с адрес: гр. София, ул. „Рикардо Вакарини“ № 10А, вх. А, ет. 4, ап. 10, срещу *ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ Серия К № 3983081 от 17.09.2022 г., издаден от СДВР*, с който на жалбоподателя, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на сумата от 400. 00 лв. /четири стотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

Според жалбоподателя обжалваният електронен фиш (ЕФ) е издаден при нарушение на процедурата по издаването му, както и при нарушение на материалния закон, поради което се иска същият да бъде отменен. В подкрепа на твърдението за незаконосъобразност се сочи, че от съдържанието на ЕФ не става ясно каква е фактическата обстановка по случая и се твърди, че липсва изискуемото от закона съдържание. Твърди се, че изводите на наказващият орган са неправилни и не съответстват на обективната действителност. Жалбоподателят се позовава на изтекла обикновена преследвателна давност с оглед издаване на ЕФ на 17.09.2020 г. и връчването му на 08.11.2023 г.

В открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява, но в писмена молба заявява, че поддържа жалбата, като не възразява да бъде даден ход на делото в негово отсъствие.

Въззиваемата страна СДВР, редовно призована, не изпраща представител, но депозира писмени бележки, в които е изразено становище за неоснователност на жалбата и е направено искане същата да бъде оставена

без уважение. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд, като разгледа постъпилата жалба, изложените в нея доводи и като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

На 17.09.2020 г. в 18.53 ч. жалбоподателят И. П. Г. е управлявал лек автомобил марка „Мини Купър“, модел „Кънтримен“, с рег. № СВ 5605 НН, в гр. София, по бул. „Околовръстен път“, пътен възел Симеоново, с посока на движение от бул. „Черни връх“ към бул. „Свети Климент Охридски“. На посочения път е било въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение от 80 км/ч, с пътен знак В-26 за населено място. При ограничение на скоростта до 80 км/ч, на горепосоченото място автомобилът е засечен да се движи със скорост от 116 км/ч., т. е. превишаването на скоростта е с 36 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство АТС TFR-1M 575 – мобилна система за видеонаблюдение тип „Трафик радар“ TFR1-M, като при определяне на скоростта на движение на автомобила е приспаднал толеранс от 3 %. За така установеното превишаване на скоростта е издаден електронен фиш Серия К № 3983081 на жалбоподателя, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДВП, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДВП, му е наложено наказание „глоба“ в размер на сумата от 400.00 /четиристотин/ лева.

Описаната фактическа обстановка е изводима при анализа и съпоставката на следните събрани по делото писмени доказателства:

ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ Серия К № 3983081 /л. 6/; снимков материал /л. 7/; справка относно собственост на автомобил с рег. № СВ 5605 НН /л. 8/; заповед № 8121з-931 от 30.08.2016 г. /л. 9/; протокол от проверка № 5-38-20 от 01.09.2020 г. /л. 10/; удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 /л. 11/; протокол от 17.09.2020 г. за използване на автоматизирано техническо средство вид TFR1-M ведно със снимка на автоматизираното техническо средство и мястото, на което е било разположено /л. 13-16/; списък с намерени фишове /л. 16/; ежедневна форма на отчет на автопатрул от 17.09.2020 г. /л. 17/; справка картон на водача /л. 18-19/; протокол за извършено обучение /л. 20/.

Приобщените доказателствени източници съдържат непротиворечива информация, въз основа на която се формира извода за гореописаните факти, с оглед на което и при липсата на спор относно тяхната достоверност, в случая не се налага извършването на обстоен анализ на доказателствата по делото.

При установената въз основа на доказателствата фактическа обстановка, съдът приема, че от правна страна се установява следното:

Жалбата, по повод на която е образувано настоящото производство е процесуално допустима, тъй като е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, подадена е от легитимирано лице и в законоустановения за това срок.

Разгледана по същество, жалбата е *основателна*, поради което атакуваният с нея *електронен фиш следва да бъде отменен*.

При издаването на електронния фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на последния и нарушаващи правото на защита на жалбоподателя.

Легалната дефиниция на понятието „*електронен фиш*” се съдържа в § 1, т. 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП, съгласно която електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства.

По силата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП електронният фиш следва да съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Към датата на изготвяне на снимковия материал е известен автомобилът и нарушителят - собственикът на автомобила.

Конкретният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ☐ заплащане. В случая, разпоредбата на чл. 54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Въпреки, че нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Отделно от това, словесното описание на нарушението, описано в електронния фиш съответства на дадената от наказващия орган правна квалификация. Не се споделя твърдението на жалбоподателя, че в случая е налице неяснота или непълнота при описание на фактическата обстановка по случая.

По делото са събрани доказателства, въз основа на които се установява,

че конкретното техническо средство е преминало съответната техническа проверка и към датата на заснемане на конкретното нарушение същото е било в исправност и годно да служи да заснемане на скоростта на движение на МПС.

В случая превишението на скоростта е заснето с техническо средство, което записва и номера на автомобила, в съответствие разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, съгласно която при изпълнение на функциите си определените от министъра на вътрешните работи служби, имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, т. е. законово регламентирано е правото на ползване от страна на контролните органи на съответните технически средства при установяването на деяния от вида на процесното. Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с *автоматизирано техническо средство или система*, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява МПС или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Съгласно дефиницията, дадена в §6, т. 65 от ДР ЗДвП, понятието автоматизирано техническо средство обхваща, както стационарните, така и мобилните автоматизирани технически средства, т. е. случаите, при които се използва мобилно техническо средство, установяващо нарушението в присъствие на контролен орган, който поставя началото и края на работния процес, също попадат в обхвата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП.

По делото е налично съпроводително писмо от страна на ответника, с което е изпратена преписката в съда и в което са посочени участъка от пътя с описание на мястото, действащото ограничение на скоростта по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговият вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП.

От събраните доказателства става ясно, че в случая се касае до мобилно техническо средство, като има пълна информация относно ползването на техническото средство на 17.09.2020 г. за извършване на видеоконтрол на скоростта на МПС, преминаващи в гр. София, по бул. „Околовръстен път“, пътен възел Симеоново, с посока на движение от бул. „Черни връх“ към бул. „Свети Климент Охридски“.

От доказателствата по делото се установява, че мястото, на което е управляван автомобила при констатираното нарушение се намира на територията на населеното място, където е въведено ограничение на скоростта 80 км/ч с пътен знак В-26. Установява се, че автомобилът, който е собственост на жалбоподателя е управляван със скорост от 116 км/ч, което надвишава с 36 км/ч максимално допустимата по закон скорост.

В случая се установява, че процесното МПС лек автомобил марка „Мини Купър“, модел „Кънтримен“, с рег. № СВ 5605 НН е собственост на И. П. Г.,

ЕГН: *****, като на основание чл. 188, ал. 1 от ЗДвП правилно с ЕФ е наложена глоба на собственика на автомобила, тъй като в случая *липсва заявление от страна на жалбоподателя, с което да е уведомирал наказващия орган да е предоставял управлението на автомобила на друг човек.*

Наложеното административно наказание се равнява на размера, определен от нормата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, съгласно която водач, който превиши разрешената максимална в населено място, се наказва за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 400 лева, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

Относно отправеното възражение за изтекла погасителна давност, настоящият съдебен състав, приема че се установява следното:

С Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС е прието, че е недопустимо административните нарушения да се установяват и санкционират след неопределен период от време, тъй като по този начин би се създавала трайна несигурност в правния мир, като освен това извършителите на деяния със значително по-ниска степен на обществена опасност, каквито са административните нарушения, биха били поставени в по-тежко материално правно положение от извършителите на деяния с най-висока степен на обществена опасност, каквито са например престъпленията против личността. В този смисъл **институтите на давността** в двете и разновидности – т. нар. преследвателна давност, т. е. давност погасяваща възможността за реализиране на административнонаказателно преследване, след изтичането на която се погасява възможността на компетентния орган да реализира правомощията си по административнонаказателното правоотношение, и давност за изпълнение на наложено наказание, с изтичането на която се погасява възможността компетентният орган да реализира изтърпяването на вече наложената административна санкция, **намират приложение и в административнонаказателния процес, независимо дали имат изрична уредба в ЗАНН**. От принципите, че извършителите на административни нарушения не могат да бъдат поставени в по-неблагоприятно положение от извършителите на престъпления и от принципа за субсидиарно приложение на НК за случаите, които нямат изрична уредба в административнонаказателния процес /чл. 11 от ЗАНН/, следва че нормите на давността уредени в НК ще намерят съответно приложение и в административнонаказателния процес.

Погасителната давност в общия случай започва от деня, в който е довършено престъплението/нарушението - чл. 80, ал. 3 от НК, и тече до реализиране на наказателната/административнонаказателната отговорност на дееца с влязъл в сила акт. Погасителната давност бива два вида: *обикновена* и *абсолютна*, които се прилагат в административнонаказателното производство.

Обикновената давност се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След свършване на действието, с което е прекъсната

давността, започва да тече нова давност - чл. 81, ал. 2 от НК.

Абсолютната давност изключва наказателното/административнонаказателното преследване независимо от спирането и прекъсването на обикновената давност - чл. 81, ал. 3 от НК. В чл. 34 от ЗАНН са изрично регламентирани две действия, които прекъсват обикновената погасителна давност - издаването на АУАН и издаването на НП. Предвидени са и специални давностни срокове за извършване на тези конкретни действия тримесечен, съответно едногодишен за издаване на АУАН и шестмесечен за издаване на НП. С издаването на АУАН и НП, обаче не се изчерпват необходимите действия на държавата по реализиране на административнонаказателната отговорност на дееца. След издаването на НП/ЕФ, същото следва да бъде връчено на наказаното лице, като предпоставка за влизането му в сила. Тъй като за действието по връчване на наказателните постановления/ЕФ в ЗАНН и ЗДвП не е предвиден специален давностен срок, то следва субсидиарно да се приложи чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК и да се приеме, че за връчване на наказателното постановление тече обикновена погасителна давност в размер на 3 години. В случая не може да намери приложение двугодишният срок по чл. 82 от ЗАНН, доколкото приложението му би довело до смесване между двата основни вида давност – преследвателна и изпълнителна. *Преследвателната давност тече от извършване на нарушението до реализиране на отговорността на дееца с влязъл в сила акт.* Изпълнителната давност по чл. 82 от ЗАНН започва да тече от влизане в сила на съответния акт, с който отговорността на дееца е ангажирана. Следователно, за да е приложим срокът по чл. 82 от ЗАНН, НП следва да е влязло в сила. Предпоставка за влизане в сила на НП е надлежното му връчване. Преди връчването и съответно влизане в сила не тече изпълнителната давност по чл. 82 от ЗАНН, а общата преследвателна давност по НК.

С оглед на това следва да се приеме, че *по силата на препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН за връчването на НП следва да тече обикновена тригодишна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК и абсолютна погасителна давност в размер на 4 години и половина на основание чл. 81, ал. 3 от НК.*

В процесния случай ЕФ е издаден на **17.09.2020 г.**, от която дата е започнала да тече обикновената тригодишна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК за връчване на ЕФ, а ЕФ е връчен на 08.11.2023., като няма доказателства давността да е спирана или прекъсвана, а и не се твърдят такива. При това положение следва, че **обикновената давност е изтекла на 17.09.2023 г.**, т. е. преди датата на връчване на процесния ЕФ, с оглед на което възможността на компетентния орган да реализира правомощията си по административнонаказателното правоотношение е погасена преди връчването на ЕФ. Отново следва да се подчертае, че липсват доказателства за спиране или прекъсване на обикновената давност, поради което тя следва да се приложи, респ. безпредметно е обсъждането на абсолютната преследвателна давност, която би имала значение в случай, че обикновената давност е спирана или прекъсвана.

По изложените мотиви съдът приема, че жалбата е основателна, а атакуваният ЕФ следва да се отмени, тъй като административнонаказателната отговорност е погасена поради изтекла погасителна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

При извод за основателност на жалбата, жалбоподателят има право на разноски, но не е искал присъждането на такива, а и липсват доказателства да е сторил разноски, поради което такива не следва да му се присъждат.

Въззиваемата страна няма право на разноски, поради което такива не следва да се присъждат в нейна полза.

По тези мотиви, съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ Серия К № 3983081 от 17.09.2022 г., издаден от СДВР, с който на **И. П. Г.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ул. „Рикардо Вакарини” № 10А, вх. А, ет. 4, ап. 10, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложена „глоба” в размер на сумата от 400. 00 лв. /четири стотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд - София град, в четиринадесетдневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____